

25. novembra 2020

Beatifikácia 28. mája 1933

Pán Boh nám doprial veľkú milosť, že aj z našej 11 - ročnej Československej provincie mohli cestovať do Ríma na blahorečenie 3 šťastné pútničky: sestra vizitátorka Bernardína Soldánová, sestra direktorka Olívia Porubská a sestra Beáta. Vyberieme zopár myšlienok z ich pútnického denníka: „Z Ladiac sme odišli 24. mája 1933, v deň Panny Márie Pomocnice kresťanov. Rýchlik nás unášal do Bratislavy, ale rýchlik do Viedne už bol preč. Ďalší vlak išiel až popoludní, a preto sme si chceli zameniť peniaze. V banke potrebovali pasy, ale my sme ich nemali. Sestra Beáta nevedela, kde ich nechala. Našla ich až na stanici v úschovni. Popoludní sme šťastne prišli do Viedne, ale vlak do Grazu už pred pol hodinou odišiel. Ďalší sme mali až večer o pol desiatej, a tak sme sa posilnili kyslou uhorkou a limonádou.

V Grazi nás sestričky vyčkávali do pol noci, ale my sme tam dorazili až o pol druhej. Nikde nikoho. Zastavili sme nejaké auto, ktorým nás dobrodinec priviezol na Mariengasse k Provinciálnemu domu. Dlho sme zbytočne búchali na bránu, obchádzali a až na vrúcne modlitby sa otvorilo jedno okno – sestra vrátnička nás uvidela na ulici.

Na druhý deň sme do Ríma cestovali aj s tromi sestrami z Grazu. V Ríme na stanici nás čakala talianska sestrička – to sme sa potešili. Ukázali sme jej kartičku, odkiaľ sme a kde máme byť ubytované. Šikovne zavolala taxík, dala šoférovi našu adresu a už jej nebolo. Človek zažije mnoho zaujímavostí, ani o nich nevie, keď nepozná reč.

V nedeľu 28. mája sme vstávali s veľkou radosťou. Spolu s nami tam bolo ubytovaných aj 50 sestier z Materského domu z Paríža a 50 seminárskych sestier. Po svätej omši sme sa ponáhľali za ostatnými sestričkami do Baziliky sv. Petra. Stretali sme mnoho mariánskych dievčat. Všetky boli oblečené v bielom so závojmi a na hrudi mali Zázračnú medailu. Na námestí sv. Petra už svietili stovky bielučkých kornetov. My sme ponáhľali do chrámu, aby sme si našli dobré miesta a aby sme si baziliku mohli dobre obzrieť. Socha sv. Vincenta bola krásne ozdobená a osvietená. Aj socha sv. Petra bola v slávnostnom pluviiáli, pretože bol Milostivý rok - 1900. výročie vykúpenia.

O pol desiatej už k bazilike kráčal slávnostný sprievod. Čakali sme, že uvidíme Svätého Otca. Ale on vraj celebruje sv. omše len pri svätorečení. Pri slávnosti blahorečenia prichádza až poludní na litánie. Priblížila sa chvíľa, keď sestra Katarína dostane nový titul: blahoslavená. Atmosféra, výzdoba, plno svetiel, spevy – to sa nijako nedá opísať. Postulátor procesu s tajomníkom Kongregácie sv. obradov priniesol pápežský list a nariadil jeho prečítanie. My sme počuli jeho silný hlas, ale nič sme nerozumeli.“

Bez hriechu počatá Panna Mária, oroduj za nás, ktorí sa k tebe utiekame.